

ע"פ 3913 - יניב זינו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3913 - ב'

כבוד השופטת ע' ברון
יןיב זינו

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להפרדת הדיון בערעור של המבקש מהדיון
בערעורו נאשמים אחרים
ט"ו בא'יר התשע"ו (23.05.16)
עו"ד יair גולן
עו"ד מרון פולמן

תאריך הישיבה:
בשם המבקש:
בשם המשיב :

החלטה

1. לפני בקשה להקדמת הדיון בערעורו של המבקש, יניב זינו (להלן: המבקש) – וזאת באמצעות הפרדת הדיון בערעור מן הדיון ב-6 ערעורים נוספים, שהוגשו אף הם על הכרעת הדיון שעוניינה בפעולתו של ארגון פשיעה בעיר אילית (להלן: ארגון הפשעה). לחלוין ביקש לעיין מחדש בתנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש עד לדין בערעור, ולהורות על ביטולו של מעצר הבית הלילי שבו הוא נדרש לשוחות באופן קבוע.

הרקע לבקשת

2. כתוב האישום שהוגש נגד המבקש ו-7 אחרים בבית המשפט המחויז בבאר שבע, מגולל פרשה שעוניינה פעילותו של ארגון הפשעה בשנים 2008-2012. כתוב האישום כלל 15 אישומים חמורים – ובهم ניסיונות לרצח, עבירות אלימות חמורות, סחיטה בכוח ובאיומים, החזקת מועדוני הימורים, עבירות מס והלבנתה הון – והכל במסגרת ארגון הפשעה כאמור. המבקש, ליד שנת 1974, הואשם באישום אחד בלבד מתוך כתוב האישום, שעוניינו סחיטה בעלי עסוק לממכר כריים.

עמוד 1

ביום 2.9.2015 הורשע המבוקש, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיזומים, לפי סעיפים 428(א)(1) ו-499(ג-3), בהתאם, לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ובצרכו סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, שלפיו ביצוע עבירה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה מהוותה נסיבה מחמירה. בגזר הדין מיום 4.4.2016 הושת על המבוקש מאסר בפועל למשך שניםים, וכן הפעלה במצטבר של עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים (שנגזר בהליך קודם בבית משפט השלום באילת, ת"פ 1712/09) –vr שscr הכל ירצה המבוקש 27 חודשים מאסר, בגין עבירות בנייניימי מעצרו. כן הושת על המבוקש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים מיום שחרורו מהכלא, לבל יבצע עבירה מהעבירות שבגן הורשע; הפעלת התחייבות בסך 10,000 ש"ח (שנגזרה ב-ת"פ 1712/09); ופיקוח נפגע העבירה, בסך של 30,000 ש"ח.

צוין כי בית המשפט המחוזי הדגיש בגזר הדין את חלקו הדומיננטי של המבוקש מכלול תכנית הסחיטה, את מעמדו הבכיר בארגון ואת קרבותו לראש הארגון. בנוסף הושם דגש בגזר הדין על היוטו של המבוקש עובד ציבור בעיריית אילת, שאף ניצל את מעמדו בעירייה כדי לקדם את עסקי הארגון, ועלvr שפעולותיו של המבוקש בארגון פשיעה במקביל לעובודה בעירייה "פוגעת באמון הציבור במערכות הציבורית ולמעשה אף פוגעת ביסודותיו של שלטון החוק ומעוררת אותו". לעניין נסיבותו האישיות של המבוקש, נלקחו בחשבון מחדר גיסא העובדה שיש לו עבר פלילי, לאחר שהורשע בשנת 2010 בתקיפה בנסיבות חמירות ובאיומים, וכן היוטו עובד ציבור כאמור; ומайдן גיסא היוטו אב לשלווה ילדים קטנים, וכן נמצא שיש להקל בעונשו לנוכח אי-הגשת כתוב אישום נגד מי "שהזמין" מהמבוקש את מעשה הסחיטה.

3. בתקופת הדיון בבית המשפט המחוזי, תחילת היה המבוקש נתון במעצר מאחריו סוג ובריח (בימים 30.10.2012-30.10.2013), ולאחר מכן היה עצור למשך תשעה חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית חמיי בעיר חיפה. בהמשך הוא שוחרר למעצר בית מלא בביתו שבאביב, למשך שלושה חודשים; ותנאים אלה הוקלו אף הם בהדרגה, עד שנקבע כי ישאה במעצר בית בשעות הלילה בלבד.

על הכרעת הדין וגזר הדין בפרשת ארגון הוגשו שבעה ערעורים שונים (ע"פ 3806/16, 3943/16, 4041/16, 4073/16, 4074/16, 4074/16, 3946/16, 4041/16, 4073/16, 4074/16), לרבות ערעורו של המבוקש שהוגש ביום 16.5.2016. בד בבד עם הערעור עתר המבוקש לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל. בדיון שנערך לפני ביום 23.5.2016 הגיעו המערער והמשיבה להסכמה, לפיה עונש המאסר של המבוקש יעוכב עד להכרעה בערעור – וזאת בכפוף לתנאי שחרור בערובה שנקבעו זה מכבר על ידי בית המשפט המחוזי. על פי תנאים אלה, המבוקש שווה במעצר בית ליל' ב ביתו שבעיר אילת, בין השעות 00:30 בלילה ועד 07:00 בבוקר.

הבקשה להקדמת הדיון

4. המבוקש טוען לקיומן של שלוש עילות מצטברות להפרדת הדיון בעניינו מן הדיון בערעוריהם שהגישו הנאשמים האחרים בפרשת ארגון הפשע, וכל הփחות לביטול מעצר הבית הלילי שבו הוא נתן. העילה הראשונה נעוצה בשינוי הנסיבות מאז הגשת הערעור ביום 16.5.2016 ועד היום. לדברי המבוקש, בחולף תשעה חודשים עדין לא הוגש נימוקי הערעור מאת אחד מהנאשמים המרכזיים בכתב האישום, הנאשם 1, וזאת משטרם הוסדר יציגו על ידי הסגורהה הציבורית. נכון למועד זה, נדחה המועד להגשת נימוקי ערעורי של הנאשם 1 עד ליום 18.4.2017.

העליה השנייה להפרדת הדיון, כך נטען, היא עניין הדיון המתמשך שנגרם למערער לדבריו – וזאת עקב קשייתה עניינו הנקיודתי לכטב אישום חמור, רב נאשימים ורחב היקף. על פי הנטען, העבירה שבאה הורשע המבוקש כלל אינה קשורה עם פעילותו של ארגון הפשיעה המתוואר באישומים האחרים שבכתב האישום – הן מבחינת הרקע העובדתי, הן מבחינת הנפשות הפועלות והן מבחינת הראיות הרלוונטיות. לדברי המבוקש, בעל כורחו נכרך הדיון בעניינו עם הדיון ב-14 האישומים האחרים שבכתב האישום, בהליך מרכיב ועמוס מחלוקת. במצב דברים זה, בעוד העבירה שבאה הורשע המערער בוצעה כבר לפני יותר משש שנים – ההליך המשפטי בעניינו אינו קרוב ידי מיצוי. הממציאות שנוצרה אףוא לטענת המבוקש, היא של פגעה מתמשכת בחופש החירות וה坦ועה שלו.

העליה השלישית והאחרונה לבקשת נוגעת לנסיבותו האישיות של המבוקש. על פי הנטען המבוקש נשוי ואב לשלווה ילדים קטנים, ומתפרנס מניהול שתי חניות מינימרקט באילת הפועלות 24 שעות ביום. מעצר הבית פוגע לדברי המבוקש בעיסוקו – לאחר שנבצר ממנו לפקח על הנעשה בחניות בשעות הלילה, והוא אף אינו יכול לנסוע לנסיעות עסקים במרכז הארץ משום שעליו לשוב לאילת לעת ערבה. ועוד נטען, כי חי' משפחתו של המבוקש מתנהלים תחת משטר של ביקורת משטרתית תכופת, בשעות הלילה הקטנות, וכתוצאה נתונים בני המשפחה בלחש וחרדה.

5. המשיבה מתנגדת הן להפרדת הדיון בעניינו של המבוקש, והן לביטול מעצר הבית הלילי שבו הוא נתון. לדברי המשיבה, האישום שעליו מערער המבוקש נוגע גם למערער אחר, יותר מכך – על מנת לדון באישום זה נדרש לדון בתשתיית הראיתית של הפרשה בכללותה. בנסיבות אלה, המשיבה סבורה כי נדרש לדון בכל שבעת הערوروים במאוחذ. אשר לבקשת החלופית להורות על ביטולו של מעצר הבית הלילי – המשיבה טוענת כי אין כל מקום לחזור מן ההסכם שאיליה הגיעו הצדדים במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע שהגיש המבוקש, ובמיוחד על רקע חומרת הרשעתו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשת ובתגובהה, וכן בכתב האישום ובהכרעת הדיון, הגעתني לכל מסקנה כי לא ניתן להיעתר לבקשת. בניגוד לנטען על ידי המבוקש, ברור מכתב האישום ומהכרעת הדיון כי לא ניתן לנתק את הדיון בענייננו מעניינם של שאר המערوروים. ראשית דבר, האישום הרלוונטי מתוך כתב האישום מייחס עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וסחיטה באיזומים לא רק למערער, אלא לשני נאשימים נוספים – שאחד מהם מערער אף הוא על הכרעת הדיון. שנית, אחת מן הראיות המרכזיות לביצוע העבירות היא עדותו של עד מדינה – עדות העומדת בסוד כתב האישום בכללותו, וקייםת את מכלול האישומים לפרשא אחת. חרף ניסיונו של המבוקש לבדל את עצמו ואת העבירות שבייצע משאר האישומים שבכתב האישום – הרי שעל פי הכרעת הדיון המבוקשלקח חלק בארגון הפשיעה, יחד עם שאר המערوروים, וגם בשל כך האישום נגדו מהוות חלק בלתי נפרד מכתב האישום בכללותו. היא ראייה, שהוודעת הערעור מטעמו בין היתר עוסק המבוקש עצמו באירועים בעדו עד המדינה ובחברותיו וממעמדו שלו בארגון הפשיעה.

בלא לגרוע מהאמור, ניכר מהכרעת הדיון ומגרור הדיון כי חלקו של המבוקש בפרשת ארגון הפשיעה הוא קטן באופן יחסי לשאר המערوروים – שעלייהם נגזרו עונשי מאסר בפועל של 9 עד 25 שנים; ועם זאת, מדובר למי שהורשע בביצוע עבירות חמורות כשלעצמו, ובנסיבות חמורות של פעילות בארגון הפשיעה. כיצד, הכלל הוא שהגשת ערעור אינה מעכבת ריצויו של עונש מאסר שנקבע בגזר דין – ואולם במקרה דנן הגיעו הצדדים לידי הסכמה כי עונשו של המבוקש יעוכב,

בכפוף לכך שבתקופה שעד להכרעה בערעור הוא יהיה נתון במעצר בית ליל. עין בפרוטוקול הדין שבמהלכו גובשה ההסכמה כאמור (מיום 23.5.2016), מלמד כי כבר אז ברור היה לשני הצדדים שהדין בערעור עלול להתמשך – בשל ריבוי הערעורים של המעורבים הנוספים בפרשת ארגון הפשיעה. אין רואה הצדקה לאפשר למלבקש לחזור בו מן ההסכמה שאליה הגיע עם המשיבה במסגרת בקשתו לעיכוב הביצוע של עונשו, ולשנות את תנאי שחרורו. יודגש בהקשר זה, כי אין להקל ראש בקשהיהם שעם מתמודד המהלך כתוצאה מהתמצאות ההליכים בענייננו והתארכות תקופה מעצר הבית הלילי – ואולם בניסיונות המקירה תנאי השחרור שנקבעו הם מידתיים, בוודאי בהינתן המ███נות שנשקפת לכואורה מן המהלך.

7. התוצאה היא שאין דוחה את הבקשה להקדמת הדיון בערעור, וכן את הבקשה החלופית לביטול מעוצר הבית הלילי.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ז (19.2.2017).

שיפטת